

עמ"ת 40276/08/23 - מוחמד אלעביד (עציר) ע"י נגד מדינת ישראל ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 40276-08-23 אלעביד (עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט אלון גביון
העורר מוחמד אלעביד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד פאולה ברוש
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרון לוי
המשיבה **החלטה**

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בב"ש (כב' הש' א. דורני-דורון) מיום 16.8.23 במסגרתה הורה בית המשפט קמא בתיק מ"ת 33339-08-23 על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ההליכים בבית המשפט קמא:

2. נגד העורר הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו וזאת בד בבד עם הגשת כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא והתנהגות הגורמת נזק.

ע"פ האמור בכתב האישום בין התאריכים 7.6.23 - 8.6.23 פרץ וגנב העורר את רכבו של המתלונן, ותוך כדי נסיעתו ברכב ביצע תאונה עצמית לאחר שהתנגש במעקה הבטיחות וגרם לרכב נזק של אובדן מוחלט. על פי הנטען בכתב האישום, העורר נטש את מקום אירוע התאונה.

3. בהחלטתו מושא הערר קבע בית משפט קמא קיומן של ראיות לכאורה בשים לב לחוות הדעת הגנטית הנמצאת בתיק החקירה. כמו כן, מצא בית משפט קמא קיומה עילת מעצר - מסוכנות נוכח נסיבות ביצוע עבירת הרכוש ועברו של העורר, והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

טענות העורר בהליך שלפני:

4. ב"כ העורר אישרה קיומן של ראיות לכאורה אך טענה כי שגה בית משפט קמא שלא קיבל את טענתה בדבר כרסום ראייתי. חוות הדעת DNA מבססת אומנם קיומן של ראיות לכאורה נגד העורר, אך מאחר ואינה מתייחסת לקרובי המשפחה של העורר הרי שקיים כרסום בראיות המשיבה.

כמו כן, טענה ב"כ העורר כי בית המשפט קמא לא התייחס לטענתה בדבר מחדלי החקירה, והורה על מעצרו של

המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת טרם קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

דין והכרעה:

5. לאחר שעיינתי בערר, בתיק החקירה ושמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים, מצאתי שלא לקבל את טענת ב"כ העורר בדבר קיומו של כרסום ראייתי.

חוות הדעת, המתייחסת לממצאי רוק ודם שנלקחו מכרית האוויר שנפתחה ברכב כתוצאה מההתנגשות, קושרת את העורר לביצוע העבירות ומבססת סיכוי סביר להרשעתו בפלילים. אציין כי בעניינו ההסתברות הסטטיסטית לגבי מידת ההתאמה בהתאם למפורט בחוות הדעת נאמדת באחד ליותר ממאה מיליארד פרטים.

העובדה כי חוות הדעת לא כוללת חישוב השכיחות בקרב קרובי משפחתו של העורר, אינה מכרסמת בראיות המאשימה, שכן די בחוות הדעת הקיימת כדי לבסס הרשעתו של העורר בפלילים. **ראה לעניין זה רע"פ 10085/17 (8.5.2018).**

כידוע מידת ההוכחה הנדרשת בפלילים הינה הוכחה מעבר לספק סביר ולא מעבר לכל ספק. המאשימה אינה נדרשת להפריך בראיותיה, בוודאי שלא בשלב זה של הליך המעצר, כל ספק שמעלה ההגנה ובכלל זה אפשרות התאמת ממצאי ה-DNA למי מבני משפחתו של העורר.

6. כמו כן, מצאתי שלא לקבל את טענת העורר בדבר מחדלי חקירה. עיון בתיק החקירה מלמד כי המשטרה ביצעה מספר לא מועט של פעולות חקירה.

7. מקובלים עלי דברי בית המשפט קמא כי נסיבות ביצוע העבירות לכאורה על ידי העורר ועברו הפלילי (גם אם לשיטת הסנגורית אינו עונה להגדרת "עבר פלילי מכביד"), מקימים עילת מסוכנות. ולעניין זה יפים הם דברי כב' הש' עמית בבש"פ 45/10 **מסראוה נ' מדינת ישראל** (ר' ציטוט בסעיף 5 לבקשה למעצר עד תום ההליכים).

בעניין זה אוסיף, כי עבירת גניבת הרכב, כמו עבירות רכוש אחרות, בעלת פוטנציאל מסוכנות העלולה להתממש כאשר גונב הרכב פוגש את בעל הרכב. אירוע גניבה יכול להתפתח בנקל ולהסלים לאירוע של תקיפה וחבלה חמורה.

8. יחד עם זאת, סבורני כי טרם מתן החלטה לגופה של בקשת המעצר, היה על בית המשפט קמא לקבל תסקיר מעצר בעניינו של העורר, ולהחליט כחוכמתו לאחר שמלוא התמונה תונח בפניו, ובכלל זה נסיבותיו האישיות של העורר ושאלת מסוכנותו בראי שירות המבחן.

יער כי בהמשך להערת בית המשפט, ב"כ המאשימה נתנה הסכמתה להפנייתו של העורר לתסקיר מעצר ולהשבת התיק לבית המשפט קמא.

9. אשר על כן, שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בעניינו של העורר וזאת לא יאוחר מיום 17.9.2023.

התיק מוחזר לבית משפט קמא לצורך קביעת דיון בבקשת המעצר עד תום ההליכים לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן.

10. למען הסר ספק, העורר יישאר במעצר עד להחלטה אחרת של בית משפט קמא.

המזכירות תמציא החלטתי לשירות המבחן.

**ניתנה היום, ד' אלול תשפ"ג, 21 אוגוסט 2023, בנוכחות
הצדדים.**